

Γ'

Οἱ Νόμοι περὶ Χημικῶν καὶ περὶ Οἴνου. Διοικητικὰ Συμβούλια 3ον, 4ον καὶ 5ον

Φεβρουάριος 1926 - Μάρτιος 1928

Ἡ ὁμὰς τῶν νέων, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη συμμετάσχει διὰ δύο ἀντιπροσώπων τῆς εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως καὶ κατευθύνει ἐφ' ἐξῆς, οὐσιαστικώτερον ἀπὸ ἄλλοτε, τὴν δραστηριότητά τῆς, θεωρεῖ ἐπιβεβλημένην τὴν στέγασιν αὐτῆς εἰς ἓν κεντρικὸν καὶ εὐπρόσωπον γραφεῖον. Βεβαίως, πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν χρησιμοποιεῖται προσωρινῶς τὸ φιλόξενον γραφεῖον τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βρωματοχημείας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχει διατεθῆ χάρις εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ ἐπιμελητοῦ του Γ. Κυριακοπούλου, ὅστις εἶναι Ταμίας τῆς Ἐνώσεως, καὶ τοῦ βοηθοῦ του Σάββα Ἀναγνωστοπούλου, ὅστις μετέχει τῆς ἰδρυτικῆς ὁμάδος τῶν νέων. Ἀλλὰ ἡ λύσις αὐτῆ δὲν θεωρεῖται ἐξυηρητική. Διότι ὁ τόπος καὶ ἀπομεμακρυσμένος εἶναι καὶ ὄχι προσιτός, καθ' οἷανδῆποτε ὥραν, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐπιθυμοῦν ὅπως οἱ συνάδελφοί των ἐπισκέπτονται τακτικὰ τὸ γραφεῖον τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ ποθουμένη ὁμως στέγη ἀπαιτεῖ δαπάνας καὶ τὸ Ταμεῖον εἶναι σχεδὸν κενόν. Τὴν ἀνέχειαν ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ ὁ ἐνθουσιασμός. Ἀποφασίζουσι τὴν καταβολὴν τοῦ ἐνοικίου ἐξ ἰδίων, καθὼς καὶ τὴν βασικὴν δαπάνην τῆς προχείρου ἐπιπλώσεως τοῦ ὑπὸ δημιουργίαν γραφείου τῆς Ἐνώσεως. Τὸ ἐκ 1200 δραχμῶν μηνιαῖον ἐνοίκιον κατανέμουν εἰς ἀνίσους μεταξὺ των μερίδας, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν μέσων ἐκάστου, ἀπὸ 55 - 205 δραχμάς, καὶ μὲ ἀνάλογον τρόπον καλύπτονται καὶ αἱ δαπάναι τῆς στοιχειώδους ἐπιπλώσεως τοῦ γραφείου αὐτοῦ, συνολικῆς ἀξίας 505 δραχμῶν.

Διὰ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ προσφορά των ἀπὸ τοὺς σεβαστοὺς συναδέλφους τοὺς μετέχοντας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ ἐνέργεια καὶ δι' αὐτοὺς προσωπικῶς καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν γενικώτερον μειωτική, ἀποφασίζεται ὅπως τὸ γραφεῖον ἐμφανισθῇ ὡς ἰδιωτικὴ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, ἣτις ἀπλῶς προσφέρει φιλοξενίαν.

Κατόπιν τῆς χειρονομίας αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1926 ἡ Ἐνωσις ἀποκτᾷ

εὐπρόσωπον στέγην, εἰς τὸν 5ον ὄροφον (δωμάτιον 77) τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 24 μεγάρου Ἐφρασίου. Καινουργὲς τὸ κτίριον, μὲ τὸν θαυμαζόμενον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀναβατήρα του τῶν συνεχῶς κινουμένων ἀνοικτῶν θαλάμων, μὲ τὴν καταπληκτικὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἐνοικιασθέντος δωματίου θέαν τῶν Ἀθηνῶν, παρουσιάζει ἄνεσιν καὶ πολυτέλειαν. Ἡ φιλοξενουσα ὁμῶς ἐμπορικὴ ἐπιχειρήσις, πρὸς ἀποφυγὴν κάθε παρεξηγήσεως, πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἓν ὄνομα καὶ μάλιστα ὄχι ἐκ τῶν γνωστῶν, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μετέχουν τῆς ὁμάδος.

Ἡ ἀναρτηθεῖσα ἐπὶ τῆς θύρας πινακίς ἀναγράφει : «Γραφεῖον Χημικῶν προμηθειῶν Β. Κυριαζόπουλος καὶ Σία». Εἶναι τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν νέων, ὅστις εὐρισκόμενος μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, λόγῳ τῆς στρατεύσεώς του κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐνώσεως, εἶναι ἐλάχιστα γνωστὸς εἰς τοὺς ἡγουμένους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1926 συνέρχεται εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐτήσια τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως. Λόγῳ τῆς ἀπουσίας τοῦ Προέδρου Ν. Ζάρπα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προεδρεύει αὐτῆς ὁ Ἀντιπρόεδρος Κυρ. Συγγρός. Τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν ἀναγιγνώσκει ὁ Γεν. Γραμματεὺς Καθηγητῆς Κ. Βέης. Κατόπιν αὐτῆς ἐπακολουθεῖ συζήτησις μεταξὺ τῶν μελῶν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν διεκδικήσεων τοῦ κλάδου καὶ τῶν ἄλλων φλεγόντων θεμάτων.

Τὰ ἀπασχολοῦντα θέματα εἶναι ἡ ἀπροθυμία προσελεύσεως ὑποψηφίων κατὰ τὰς ἐξετάσεις πρὸς κατάληψιν θέσεων εἰς τὸ Χημικὸν Ἐργαστήριον τοῦ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν, τὸ ὑπὸ ἔκδοσιν ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ Νόμου περὶ χημικῶν ἐλεγκτῶν Τελωνείων, τὸ κυοφορούμενον Διάταγμα τοῦ Ὑπουργ. Γεωργίας περὶ οἴνου κ.λ.

Τὸ τελευταῖον αὐτὸ θέμα, περὶ οἴνου, προκαλεῖ ἀναταραχὴν μεταξὺ τῶν μετεχόντων τῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ συζήτησις εἶναι ζωνηρά. Διότι, καθ' ἃ λέγεται, τὸ Διάταγμα τοῦτο μονοπωλεῖ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐιδικότητος τοῦ οἰνολόγου καὶ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν Οἰνοποιητικῶν Ἐργοστασίων μόνον διὰ τοὺς γεωπόνους. Ἡ ἀνησυχία καθησυχάζεται κατόπιν τῆς ἀναγγελίας τῆς διαβεβαίωσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας Σταμούλη, ὅτι ἐπὶ τοῦ τελικοῦ σχεδίου τοῦ μελετωμένου Διατάγματος θὰ κληθῆ ὅπως ἐκφέρῃ τὴν γνώμην της καὶ ἡ Ἐνωσις Ἑλλ. Χημικῶν.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν συζητεῖται ἐπίσης καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἐνώσεως, ἥτις παρουσιάζει τὸ εὐχάριστον γεγονός τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν μελῶν της. Ἔχουν φθάσει τὰ 314 ἔναντι τῶν 129 τοῦ ἔτους 1924.

Ἀκολουθοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ψηφίζουν οἱ 94 παρόντες ἀναδεικνύοντες κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας τοὺς Ι. Κανδήλην, Ν. Ζάρπαν, Κ. Συγγρόν, Κ. Βέην, Δ. Καραθανάσην, Κ. Δόσιον, Δ. Ρουσσέα, Ν. Καρνήν καὶ Θ. Περβαιναῖν. Κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1926, συγκροτεῖται τοῦτο εἰς σῶμα, τοῦ Προεδρείου σχηματιζομένου ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Ν. Ζάρπας, Ἀντιπρόεδρος Κ. Συγγρός, Γεν.

Γραμματεὺς Κ. Βέης, Ταμίας Ι. Κανδήλης καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Ν. Καρνῆς. Τὸ ἀνανεωθὲν οὕτω Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως ἀποδύεται ἤδη εἰς νέους ἀγῶνας.

Τὴν 26ην Μαρτίου 1926 δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Πολιτεία» τὸ σχέδιον τοῦ Διατάγματος «περὶ παρασκευῆς καὶ ἐμπορίας τοῦ οἴνου», διὰ τοῦ ὁποῖου, μεταξὺ τῶν ἄλλων, οἱ χημικοὶ πρὸς ἄσκησιν ἐφ' ἑξῆς τῆς ειδικότητος τοῦ οἰνολόγου ὀφείλουν νὰ ἀποκτήσουν εἰδικὴν ἄδειαν κατόπιν φοιτήσεως εἰς ἰδρυθησομένην οἰνολογικὴν σχολὴν καὶ ἐπιτυχεῖς ἀκολούθως ἀποφοιτητῆριους ἐξετάσεις. Ταῦτα κατὰ παράβασιν τῶν συμφωνηθέντων κατὰ τὴν πρόσφατον παρουσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας. Μεγάλῃ ἀγανάκτησις δημιουργεῖται καὶ ἀποφασίζεται ἡ σύγκλησις ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως διὰ τὴν 28ην Μαρτίου πρὸς συζήτησιν τοῦ θέματος καὶ ὑποβολὴν κατ' αὐτήν, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, τῆς παραιτήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ ἑκτακτος Συνέλευσις συνέρχεται κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἰς τὴν ἐν τῷ Χημεῖῳ αἴθουσαν τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Μετὰ μακρὰς καὶ θορυβώδεις συζητήσεις ἐκδίδεται ψήφισμα διαμαρτυρίας καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως μὲ κοινοποιήσιν πρὸς τὸν τύπον πρὸς δημοσίευσιν. Ἡ Συνέλευσις δὲν καταλογίζει εὐθύνην εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ δὲν ἀποδέχεται τὴν παραίτησίν του. Ἐν τέλει καταρτίζει Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Χημείας Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου καὶ ἄλλων μελῶν τῆς Ἐνώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀναθέτει τὸν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου χειρισμὸν τοῦ ἀνακύψαντος θέματος.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τὴν ἐπομένην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Ζέγγελι καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν συζήτησιν καθορίζει τὸ πρόγραμμα τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν τῆς. Μετέχουν αὐτῆς, μεταξὺ ἄλλων, οἱ καθηγηταὶ Κ. Ζέγγελις, Γ. Ματθαίουπουλος, Ἀλ. Βουρνάζος, Θ. Βαρούνης, Κ. Βέης, Σ. Γαλανὸς καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ Δ. Δάλμας καὶ Ι. Ζαγανιάρης. Τὴν ἐπαύριον οἱ καθηγηταὶ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρουσιάζονται καὶ ἐπιδίδουν ὑπόμνημα εἰς τὸν Πρωθυπουργόν. Ἐκεῖνος εὕρισκε λογικὰς τὰς ἀπόψεις τῶν χημικῶν καὶ ὑπόσχεται ἐπανεξέτασιν τοῦ σχεδίου τοῦ Διατάγματος, πρὸς δέουσαν διόρθωσίν του, ἐνημερώνεται δὲ τῇ ἐντολῇ του καὶ ὁ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Ὑφυπουργὸς Β. Μακρῆς.

Τὸ «οἰνολογικὸν» καὶ ἡ ἐκ τούτου διαφαινομένη γενικωτέρα ζημίαι τῶν συμπερόντων τῶν μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ οἴνου ἀσχολουμένων κλάδων ὑπῆρξε κίνητρον ἀδείξεως τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως ἐνδιαφέροντος τῶν χημικῶν καὶ τῆς συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῶν μελῶν τῆς πρὸς τὴν ἡγεσίαν αὐτῆς. Μία χαρακτηριστικὴ ἀπόδειξις τούτου ὑπῆρξε καὶ ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐνίσχυσις τοῦ Ταμείου τῆς, ἐκ μέρους τοῦ οἰνολόγου Β. Κουρτάκη, διὰ τοῦ σημαντικοῦ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ποσοῦ τῶν δραχμῶν 5.000.

Ἐνῶ τὸ «οἰνολογικὸν» ἔχει ἀπορροφήσει ὅλην τὴν δραστηριότητα τοῦ Διοικ.

Συμβουλίου, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἕτερον θέμα τὸ ἀπασχολεῖ. Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν Χημικοὶ Μηχανικοὶ, διὰ διαβήματός των πρὸς τὸν Σύνδεσμον Βιομηχάνων, ζητοῦν ὅπως οὗτος καθορίζη τὰς εἰδικότητας χημικῶν τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκην οἱ βιομήχανοι καὶ φροντίζη διὰ τὴν ἐκάστοτε ἀνάλογον διαμόρφωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τοῦ Πολυτεχνείου. Τιθεμένων δὲ οὕτως, ὑπὸ τὴν προστασίαν του, τῶν ἐν αὐτῷ φοιτῶντων, νὰ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ πρόσληψις αὐτῶν παρὰ τῶν βιομηχάνων, μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ὅταν θὰ ἐξέρχωνται τῆς Σχολῆς αὐτῆς.

Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, ἣτις εὐρίσκεται ἤδη ὑπὸ μελέτην παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πανεπιστημιακῶν συναδέλφων των χημικῶν καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, θεωρεῖται ἀπαράδεκτος καὶ διασπαστικὴ αὐτῆς, δεδομένου ὅτι καὶ οἱ Χημικοὶ Μηχανικοὶ μετέχουν ὡς ἰσότιμα μέλη της. Ἀποφασίζεται κατόπιν αὐτῶν ἡ παρακολούθησις τῆς σχετικῆς ἐνεργείας.

Πέραν αὐτῶν καὶ ἄλλα θέματα ἀπασχολοῦν τὴν Διοίκησιν. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ι. Κανδήλης διατυπώνει εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὴν ἔντονον ἀνησυχίαν του διὰ τὸ «οἰνολογικόν». Φοβεῖται τὴν αἰφνιδιαστικὴν δημοσίευσιν τοῦ σχετικοῦ Νόμου καὶ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 13ης Μαΐου ἐπιμένει ὅπως ὑποβληθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπόμνημα τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐπιζητηθῆ, εἰς ἐνίσχυσιν, ἢ παρέμβασιν τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Ματθαιοπούλου. Οἱ φόβοι του ἐντὸς ὀλίγου ἐπαληθεύονται, διότι εἰς τὰς 22 Μαΐου 1926 ὁ περιώνυμος Νόμος δημοσιεύεται.

Ἐν τῷ μεταξύ δημιουργεῖται ρήγμα εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον λόγῳ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ι. Κανδήλη. Ἐχει προβάλει λόγους ὑγείας καὶ τὸ Συμβούλιον, μὴ ἀποδεχθὲν τὴν παραιτήσιν του, τοῦ χορηγεῖ τρίμηνον ἄδειαν πρὸς ἀνάρρωσιν. Οἱ πραγματικοὶ ὁμοῦ λόγοι τῆς παραιτήσεως δὲν εἶναι ἡ ὑγεία. Εἶναι ἡ ἀπογοήτευσις ἐκείνου καὶ ἄλλων διὰ τὴν χλιαρὰν στάσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ διὰ τὰ ἀκουόμενα σχόλια ἐξ αἰτίας τῆς πραγματοποιηθείσης στεγάσεως τῆς Ἐνώσεως. Ἐχει γίνεαι πλέον ἀντιληπτὴ ἡ πραγματικὴ ἀποστολὴ τοῦ γραφείου τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὡς ἀποκλειστικῶς προοριζομένου διὰ τὴν Ἐνωσιν, καὶ ἡ δαπάναις ἰδιωτῶν συντήρησός του. Ἀπὸ τοὺς ἡγουμένους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου θεωρεῖται ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ὑποτιμητικὴ καὶ ὑποδουλωτικὴ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐνώσεως. Δι' ὅλα αὐτὰ περισσότερον ὑπεύθυνος χαρακτηρίζεται ὁ Ι. Κανδήλης, ὅστις ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὰς καθυστερήσεις καὶ τὰ σχόλια εὐρίσκει ὡς διέξοδον τὴν παραιτήσιν. Αὕτη, τῇ ἐπιμονῇ του, γίνεται τελικῶς δεκτὴ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Ἰουνίου 1926.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ οἰνολογικοῦ Νόμου ἔχει δημιουργήσει ἀναστάτῳσιν καὶ ἐν τῷ Διοικ. Συμβούλιῳ καὶ εἰς τὸν κλάδον ὀλόκληρον. Εἰς τὰς 2 Ἰουνίου λαμβάνει χώραν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ σύσκεψις τῶν ἐνδιαφερομένων, διὰ τὰς τροποποιητέας διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν διαδραματισθέντα ἀνακοινοῦνται κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 4ης Ἰουνίου 1926. Ἀποφασίζεται σύγκλησις ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως διὰ τὴν

13ην Ἰουνίου καὶ ἡ ὑποβολὴ κατ' αὐτὴν τῆς παραίτησεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ἡ ἕκτακτος αὐτῆ Γεν. Συνέλευσις συνήλθεν εἰς τὴν ἐν τῷ Χημείῳ αἴθουσαν τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ν. Ζάρπα. Ἐκθέτει οὗτος τὰ τελευταῖα διαβήματα καὶ τὰ διατρέξαντα κατὰ τὰς συσκέψεις, κατόπιν τῶν ὁποίων ἔχει καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν εἶναι πλέον διατεθειμένος νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ δεχθῇ τὰς ἀπόψεις τῶν χημικῶν. Ἀνακοινοῖ ἐπίσης τὴν παραίτησιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Κατόπιν αὐτῶν ἡ συζήτησις γενικεύεται.

Ὁ Εὐστρ. Γαλλόπουλος, ὡς συντάκτης τοῦ ἐπιστημονικοῦ μέρους τοῦ Νόμου, ὑπεραμύνεται αὐτοῦ καὶ τάσσεται ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀδείας οἰνολόγου, πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐιδικότητος, κατόπιν ἐξετάσεων. Οἱ μετέχοντες ὁμως τῆς Συνελεύσεως εἶναι γενικῶς κατὰ τῶν ἐξετάσεων. Καὶ μεταξὺ τῶν ζωνηρῶς ἀντιτιθεμένων οἱ Δ. Δάλμας καὶ Κ. Καββασιάδης. Ὁ Ε. Γαλλόπουλος ἐπιμένει ἐπὶ τῶν ἀποψεῶν του καὶ θεωρεῖ ὡς ἀνεπαρκεῖς τὰς γνώσεις τῶν χημικῶν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ἐιδικότητα, ἐξ οὗ προκαλοῦνται διαμαρτυρία καὶ θόρυβος. Τελικῶς, διὰ τὴν μελέτην τοῦ ὄλου θέματος καὶ τὸν περαιτέρω κατάλληλον χειρισμὸν του ὀρίζεται παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Γ. Ματθαιοπούλου, Θ. Σταθοπούλου, Ὁθ. Μοδινοῦ, Δ. Καραθανάση, Ἡλ. Ἀράπη καὶ Δ. Κισσοπούλου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπασχολοῦντων τὸ Διοικ. Συμβούλιον, κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν, θεμάτων εἶναι καὶ τὸ γνωστὸν τοῦ διαβήματος τῶν χημικῶν μηχανικῶν πρὸς τὸν Σύνδεσμον Βιομηχάνων, ὅστις ὁμως τελικῶς ἀρνεῖται τὴν τοιαύτην ἀνάμιξίν του. Ἐπίσης ἡ παρέμβασις κατὰ τῆς μειώσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν χρωμάτων, μέτρον τὸ ὅποιον ζημοῖ τὸν ἀντίστοιχον βιομηχανικὸν κλάδον καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν του, τοὺς χημικοὺς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἰδρύεται ἡ Ἐνωσις Οἰνολόγων διὰ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τοὺς κόλπους της ὄλους τοὺς ἀσκούντας τὴν οἰνολογίαν, τόσον τοὺς ἐπιστήμονας διπλωματούχους χημικοὺς ὅσον καὶ τοὺς ἐξ ἄλλων σχολῶν προερχομένους. Ἡ νέα ὄργάνωσις, ἰδρυθεῖσα ἐκ λόγων σκοπιμότητος, θεωρεῖται χρήσιμος καὶ ἐποικοδομητικὴ τῶν σχετικῶν προσπαθειῶν τῆς Ἐνώσεως.

Ἐχει προγραμματισθῆ νέα ἕκτακτος Γεν. Συνέλευσις, ἥτις συνέρχεται εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν τὴν 18ην Ἰουνίου 1926. Προεδρεῖ αὐτῆς ὁ Κ. Δόσιος. Ἐκ μέρους τῆς περὶ τοῦ οἰνολογικοῦ Ἐπιτροπῆς ὁμιλεῖ ὁ Καθηγητὴς Γ. Ματθαίουπουλος καὶ γνωρίζει, ὅτι αὐτὴ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ οἰνολόγου θὰ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸς ὁ θεσμὸς τῶν ἐξετάσεων τῶν χημικῶν, πλὴν ἐξαιρέσεών τινων, καὶ ἐπίσης νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τοὺς χημικοὺς τῶν οἰνοποιητικῶν ἐργοστασίων ὅπως παραλλήλως ἀσκοῦν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνολόγου. Ἐπακολουθεῖ ἐπ' αὐτῶν μακρὰ καὶ ἔντονος συζήτησις καὶ τελικῶς ἀποφασίζεται ὅπως αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἐνώσεως ἀκολουθήσουν τὰς ἐν λόγῳ ὑποδείξεις τῆς σχετικῆς Ἐπιτροπῆς της.

Κατόπιν τῆς παραίτησεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπακολουθεῖ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου του νέα ἕκτακτος Γεν. Συνέλευσις, κατὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1926,

συνελθούσα εἰς αἶθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου. Αὐτῆς προεδρεύει πάλιν ὁ Κ. Δόσιος. Ἐψήφισαν 98 ἐν ὄλῳ καὶ ἐξελέγησαν κατὰ σειράν οἱ Δ. Καραθανάσης, Δ. Δάλμας, Γ. Ματθαιοπούλος, Γ. Ξάνθος, Α. Δημητρίου, Διαμ. Δερνίκος, Ὁθ. Μοδινός, Ἡλ. Ἀράπης καὶ Θ. Περβαινάς. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν πρώτην συνεδρίαν αὐτῶν τῆς βῆς Ἰουλίου συνεκροτήθη τὸ Προεδρεῖον ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Γ. Ματθαιοπούλος, Ἀντιπρόεδρος Ὁθ. Μοδινός, Γεν. Γραμματεὺς Δ. Δάλμας, Ταμίας Δ. Καραθανάσης καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Α. Δημητρίου.

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίαν ἐπανασυζητεῖται διεξοδικῶς τὸ οἰνολογικὸν διαπιστουμένης τῆς διαφορᾶς γνωμῶν μεταξὺ τῶν μετεχόντων τοῦ Συμβουλίου. Πρὸς τοῦτο δίδει ἀφορμὴν καὶ ἡ υποβληθεῖσα αἴτησις 21 μελῶν τῆς Ἐνώσεως πρὸς σύγκλησιν, εἰδικῶς διὰ τὸ «οἰνολογικόν», νέας ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως. Ὡς λόγοι προβάλλονται α) ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς προηγηθείσης ὑπῆρξαν τελείως ἀντίθετοι τῆς προγενεστέρως χαραχθείσης ἐπὶ τοῦ θέματος πολιτικῆς τῆς Ἐνώσεως καὶ β) ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς διεξήχθησαν ἀντικανονικῶς.

Ἡ νέα Συνέλευσις καλεῖται διὰ τὴν 14ην Ἰουλίου 1926, μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ἀπαρτίας ἀναβάλλεται διὰ τὴν 21ην Ἰουλίου, καθ' ἣν ἡμέραν καὶ συνέρχεται εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Γ. Ματθαιοπούλου. Ἀναγιγνώσκεται κατὰ πρῶτον ἡ ὑπὸ μορφήν διαμαρτυρίας αἴτησις τῶν 21 μελῶν κατόπιν τῆς ὁποίας καὶ ἐκλήθη ἡ Γεν. Συνέλευσις. Ἐπακολουθεῖ μακρὰ καὶ ἔντονος συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰνολογικοῦ μὲ ἀντιτιθεμένας ἀπόψεις καὶ τινὰς, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, ἀποχωρήσεις. Τελικῶς ἡ Συνέλευσις διαλύεται χωρὶς συγκεκριμένας ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν θιγομένων, διὰ τῆς αἰτήσεως τῶν προκαλεσάντων αὐτὴν, θεμάτων.

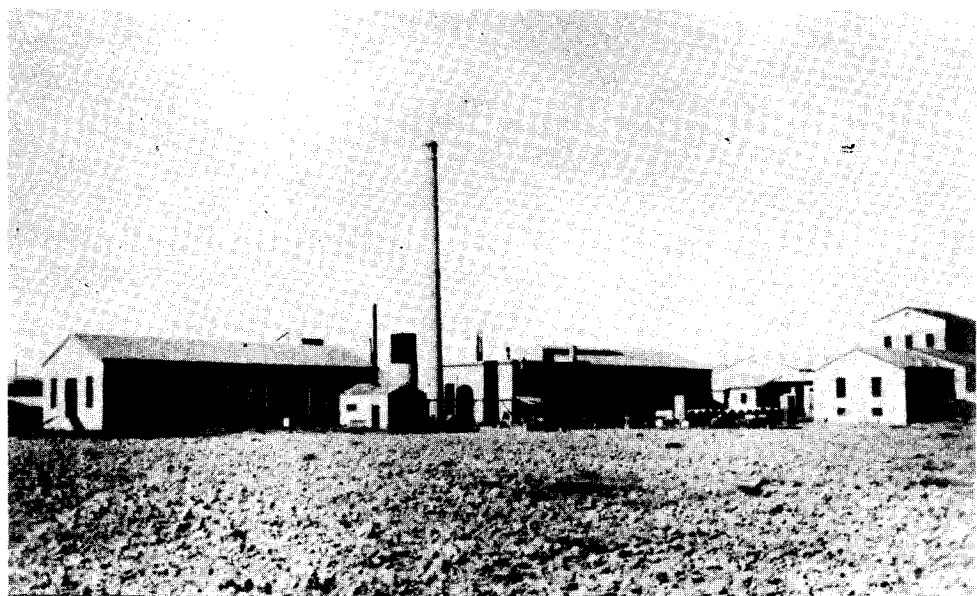
Κατ' Αὐγουστον 1926 προκηρύσσεται διαγωνισμὸς, πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων χημικῶν τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τοῦ ὁποίου ἀποκλείονται αἱ γυναῖκες. Ἐκεῖναι δι' αἰτήσεώς των ζητοῦν τὴν παρεμβασιν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τῆς Ἐνώσεως. Συζητεῖται τὸ θέμα εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ τοῦτο ἀποφαίνεται, ὅτι ἂν καὶ δὲν δικαιολογεῖται, ἀπὸ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς, ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν δύο φύλων, ἐν τούτοις αἱ διὰ τὰς θέσεις αὐτὰς ἀπαιτήσεις (ἐπιθεώρησις ἐργοστασίων κ.λ.) ἀποκλείουν τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γυναικῶν. Παρὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος Γ. Ματθαιοπούλος δηλώνει, ὅτι ἐν συννενοήσει μετὰ τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, θὰ ἐξετάσῃ λεπτομερέστερον τὸ θέμα πρὸς ἐνδεχομένην ἐξεύρεσιν λύσεως.

Αἱ διακοπαὶ τοῦ θέρους ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν χαλάρωσιν τῆς δραστηριότητος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς βῆς Ὀκτωβρίου 1926 ἐπανέρχεται τὸ θέμα τῆς διατιμήσεως τῶν ἀναλύσεων τῶν ἐκτελουμένων παρὰ τῶν Κρατικῶν Ἐργαστηρίων καὶ ἀποφασίζεται διάβημα πρὸς τὸ μεγαλύτερον ἐξ αὐτῶν, τὸ τοῦ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν. Συζητεῖται ἐπίσης τὸ θέμα τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν εἰς τὰς βιομηχανίας, ὅστις σχεδὸν ἀγνοεῖται παρ' αὐτῶν. Προτείνεται ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργ.

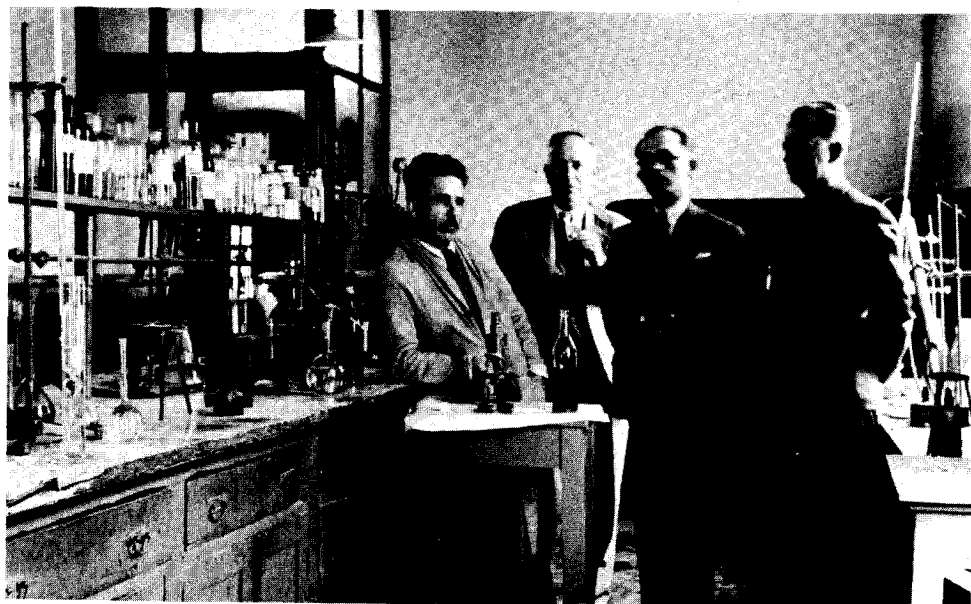
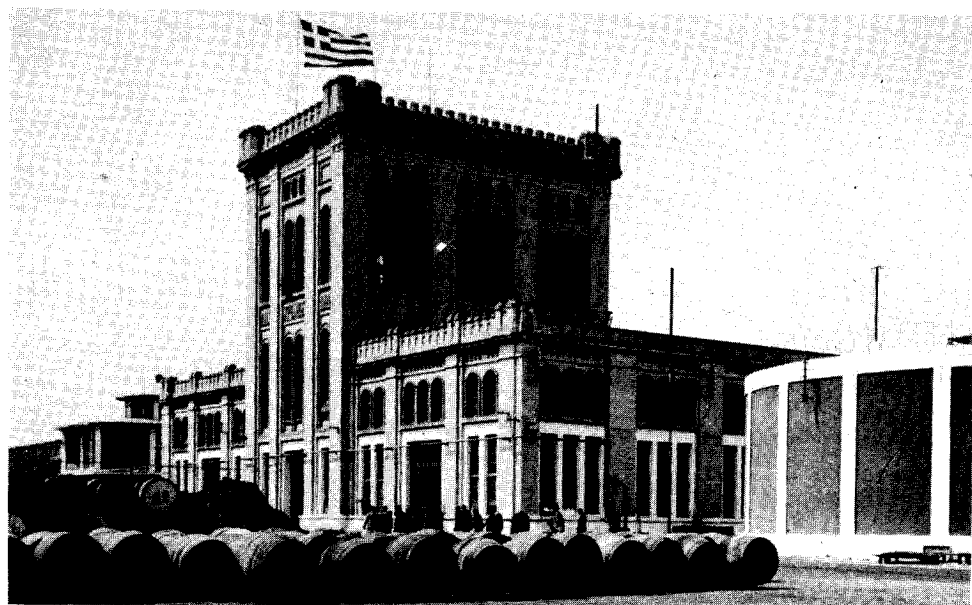
Νικόλαος Ι. Ζάρπας

Δεύτερος Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Προήδρευσε α') Φεβρουάριος 1925-14.2.1926, β') 14.2.1926-30.6.1926,
γ') 21.7.1935-Δεκέμβριος 1935.

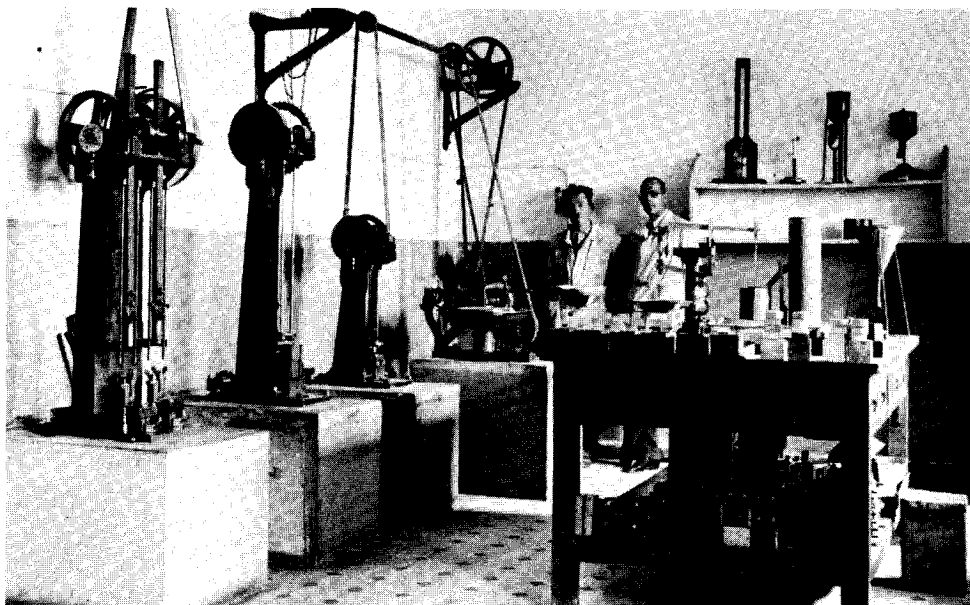
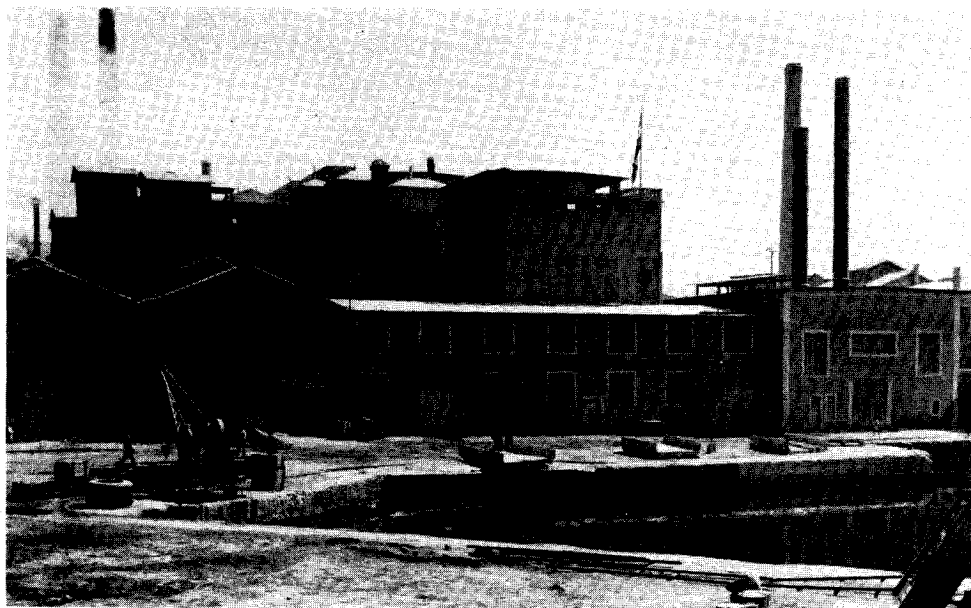

Ἐκ τῶν βιομηχανιῶν τῶν ἰδρυθεισῶν κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ αἰῶνος. Τὸ Ἐργοστάσιον Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων εἰς τὴν Δραπετσῶνα ὡς εἶχε κατὰ τὸ 1930.

Ἐκ τῶν πρώτων βιομηχανιῶν μας. Τὰ Χρωματουργεῖα Πειραιῶς. Ἐπομένως τῆς ἐποχῆς τῆς ἰδρύσεώς των.

Τὸ Ἔργαστάσιον «Κρόνος» εἰς τὴν Ἐλευσίνα τῆς Α. Ε. «Οἰνοπνευματοποιία Πειραιῶς».
Τὸ Χημικὸν Ἔργαστήριον τοῦ Ἔργουστασίου Ἐλευσίνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἴνων καὶ
Οἰνοπνευμάτων.

Τὸ ἐργοστάσιον Τσιμέντων «Γιτάν» εἰς τὴν Ἐλευσίνα.

Ἡ ἀσπίς τῶν βιομηχανιῶν μας. Τοῦ ἐργοστασίου Τσιμέντων «Γιτάν».

γείου Ἐσωτερικῶν ἀποστολῆ ἐγκυκλίου πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῆς χώρας διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς.

Ἐπίσης ἡ ἐπιδίωξις τῆς πρὸς τοῦτο βοηθείας, διὰ πληροφοριῶν κ.λ., τῶν χημικῶν τῶν Ἐργαστηρίων Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς κατὰ τὴν παρ' αὐτῶν διεξαγομένην ἐπιθεώρησιν τῶν ἐργοστασίων. Ἡ πρὸς τὴν Ἐνωσιν πληροφορία, περὶ μὴ ὑπάρξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένου χημικοῦ, διαβιβαζομένη παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, θὰ ἔξη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐνεργὸν παρέμβασίν της. Συζητεῖται τέλος ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου καὶ εἰς ἄλλας κατηγορίας βιομηχανιῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐπιτεύξεων τῆς περιόδου αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ σχολάζουσα πρόσληψις χημικῶν ὡς ἐλεγκτῶν Τελωνειῶν, εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ σχετικοῦ Νόμου, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ οἰνολογικοῦ Νόμου, ὁ καθορισμὸς τῆς διατιμῆσεως τῶν ἀναλύσεων κ.λ. Ἐκ τῶν ἐπιτεύξεων ἡ ὑπογραφή συμβάσεως, κατόπιν τῆς ὁποίας οἱ ἀλευρόμυλοι, ἀλεστικότητος ἄνω τῶν 50 τόννων, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιβλέπωνται παρὰ χημικοῦ. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρὸς ἀπορρόφησιν περισσοτέρων χημικῶν, ἐπιδιώκεται ἡ μείωσις τοῦ ὀρίου τῆς ἀλεστικότητός των, προκειμένης τῆς προσλήψεως χημικοῦ, εἰς 20 τόννους.

Μὲ τὴν πάροδον τοῦ 1926 δέον νὰ ἐκλεγῆ νέον Διοικ. Συμβούλιον καὶ ἡ σχετικὴ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις καλεῖται διὰ τὴν 27 Μαρτίου 1927. Αἱ ἀρχαιρεσίαι αὐταὶ ἀναδεικνύουν ἑλλίπες Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον μόνον ἐξ 6 προσώπων. Τοῦτο καὶ ἀκολούθως ἡ παραίτησις τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ἐκλεγέντων ὑποχρεώνει τὴν σύγκλησιν νέας Γεν. Συνελεύσεως πρὸς ἐκλογὴν πλήρους Διοικ. Συμβουλίου.

Αὕτη καλεῖται καὶ συνέρχεται τὴν 22αν Μαΐου 1927, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πολυτεχνείου, μὲ κύριον θέμα τὴν διεξαγωγὴν ἀρχαιρεσιῶν. Προεδρεύεται παρὰ τοῦ Ὅθ. Μοδινοῦ καὶ διεξάγεται μὲ ἐντόνους συζητήσεις, λόγῳ τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων, ἐκείνης τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῆς ἄλλης τῶν νεωτέρων.

Ἡ παράταξις τῶν νέων ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἐπιδιωκομένην συμμετοχὴν ἐν τῇ Διοικήσει βιομηχάνων χημικῶν, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν καὶ νὰ ἀποφύγουν. Φρονοῦν ὅτι ἡ τοιαύτη διαμόρφωσις τῆς ἡγεσίας τοῦ κλάδου θὰ μείωσῃ τὴν δραστηριότητά της, πρὸ παντὸς ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἐνώσεως. Ἐν τέλει διεξάγονται αἱ ἀρχαιρεσίαι καὶ ἐκλέγονται κατὰ σειρὰν οἱ Δ. Καραθανάσης, Κ. Βέης, Ὅθ. Μοδινός, Γ. Ματθαίουπουλος, Κ. Ἀργυρός, Π. Παπασωτηρίου, Ἄνδρ. Χατζηκυριαῖκος, Μιλτ. Ζάννος καὶ Δ. Κισσόπουλος. Εἰς ἐπακολουθοῦσαν συνεδρίαν συγκροτεῖται τὸ Συμβούλιον εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς : Πρόεδρος Γ. Ματθαίουπουλος, Ἀντιπρόεδρος Α. Χατζηκυριαῖκος, Γεν. Γραμματεὺς Ὅθ. Μοδινός, Ταμίας Π. Παπασωτηρίου καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Δ. Καραθανάσης.

Ἡ συνεδρία τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου τῆς 31ης Μαΐου 1927 εἶναι μακροτάτη καὶ διαπιστοῦται κατ' αὐτὴν διάθεσις δραστηριοποιήσεως τῆς Ἐνώσεως δι'

ἐνεργειῶν ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου. Πρὸς τοῦτο προβλέπεται ὅτι θὰ συμβάλῃ τὸ κῆρος τῶν ἐπὶ κεφαλῆς στελεχῶν του, Καθηγητοῦ Γ. Ματθαιοπούλου, Προέδρου, καὶ Ἄνδρ. Χατζηκυριάκου, Χημικοῦ Μηχανικοῦ, Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Βιοχημικών, Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως. Ἡ διεξαγομένη συζήτησις ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὸν καλύτερον τρόπον ἐφαρμογῆς εἰς τὰς βιομηχανίας τοῦ περὶ χημικῶν Νόμου καὶ καταλήγει εἰς ὀρισμένας σκέψεις ἐπὶ τῶν ληπτέων μέτρων.

Κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 7ης Ἰουνίου 1927 διὰ πρώτην φοράν συζητοῦνται καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις ἐπὶ καθαρῶς ἐπιστημονικῶν θεμάτων. Ἀποφασίζεται ἡ ἐπίσημος συμμετοχὴ τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν ἐν Γαλλίᾳ ἑορτασμὸν τῆς 100ετηρίδος τοῦ Berthelot καὶ ἡ ὀργάνωσις διαλέξεων, μερίμνη τῆς Ἑνώσεως, κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα. Πρῶτοι ὁμιληταὶ ὀρίζονται ὁ Ἄνδρ. Χατζηκυριάκος μὲ θέμα τὴν βιομηχανίαν τῶν τσιμέντων καὶ ὁ Μιλτ. Ζάννος μὲ θέμα τὴν βιομηχανίαν λιπῶν καὶ ἐλαίων.

Κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἀποφασίζεται ὅπως ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐπέκτασις τοῦ περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν Νόμου. Πρὸς τοῦτο ἔχει προηγηθῆ ἔρευνα ἐκ μέρους τῶν συμβούλων Ὁθ. Μοδινῶ καὶ Κ. Ἀργυροῦ. Αἱ συμφώνως πρὸς αὐτὴν προτεινόμεναι κατηγορίαι βιομηχανιῶν εἶναι αἱ ἑξῆς: Σπορελαιουργίας, Ζυθοποιίας, Βυνοποιίας, Παρασκευῆς δεσικῶν ἐκχυλισμάτων, Ἀνθρακασβεστίου, Ζυμῶν, Ἀλευροποιίας (ἀλεστικότητα ἀνω τῶν 25 τόννων), Σαπωνοποιίας, Ζαχαρωδῶν προϊόντων, Βυρσοδεψίας, Οἴνοποιίας. Πρὸς τοῦτο ἀπεστάλη σχετικὸν ἔγγραφο πρὸς τὸ Ἑθν. Οἰκονομίας μὲ παράλληλον γραπτὴν συνηγορίαν τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων. Ἡ ἐν λόγῳ σημαντικὴ ἐνέργεια τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ, ἐδραιούσα ἐπωφελῆ συνεργασίαν τῶν δύο σωματείων, χαιρετίζεται ἐνθουσιωδῶς. Εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων, Ἄνδρ. Χατζηκυριάκου καὶ Μιλ. Ζάννου, οἵτινες ἀποτελοῦν συγχρόνως καὶ σημαίνοντα μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, κατόπιν σχετικῆς ἀναφορᾶς τῶν χημικῶν Θεσσαλονίκης, συζητεῖται ἡ σκοπιμότης ἰδρύσεως ἰδιαιτέρου σωματείου εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν. Ἡ σκέψις τῶν θεωρεῖται ὀρθὴ καὶ ἐπωφελῆ καὶ ἡ Ἑνωσις ἐπικουρεῖ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν.

Ἐπίσης ἀποφασίζεται ἡ ὀργάνωσις χοροεσπερίδος τῶν Χημικῶν. Τόσον διὰ τὴν κοινωνικὴν προβολὴν τοῦ κλάδου ὅσον καὶ διὰ τὴν δι' αὐτῆς ἐπιτευχθησομένην οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑνώσεως. Ὁ πρῶτος αὐτὸς χορὸς τῶν Χημικῶν λαμβάνει χώραν τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1928 εἰς τὸ Κέντρον Carrice καὶ σημειώνει ἐπιτυχίαν.

